

«ALEGREU-VOS-EN I CELEBREU-HO» (Mt 5,12)
LA CRIDA A LA SANTE DAT EN EL MÓN
CONTEMPORANI

Exhortació apostòlica “Gaudete et exsultate” del papa Francesc

CAPÍTOL QUART

ALGUNES NOTES DE LA SANTE DAT EN EL MÓN ACTUAL

En comunitat

140. És molt difícil lluitar contra la pròpia concupiscència i contra les insídies i temptacions del dimoni i del món egoista si estem aïllats. És tal el bombardeig que ens sedueix que, si estem massa sols, fàcilment perdem el sentit de la realitat, la claredat interior, i sucumbim.

141. La santificació és un camí comunitari, que cal recórrer de dos en dos. Així ho reflecteixen algunes comunitats santes. En diverses ocasions l'Església ha canonitzat comunitats senceres que van viure heroicament l'Evangeli o que van oferir a Déu la vida de tots els seus membres. Pensem, per exemple, en els set sants fundadors de l'Orde dels Servents de Maria, en les set beates religioses del primer monestir de la Visitació de Madrid, en sant Pau Miki i companys màrtirs al Japó, en sant Andreu Kim Taegon i companys màrtirs a Corea, en sant Roc González i sant Alfonso Rodríguez i companys màrtirs a Sud-Amèrica. També recordem el recent testimoniatge dels monjos trapencs de Tibhirine (Algèria), que es van preparar junts per al martiri. De la mateixa manera, hi ha molts matrimonis sants, on cadascú va ser un instrument de Crist per a la santificació del cònjuge. Viure o treballar amb altres és sens dubte un camí de desenvolupament espiritual. Sant Joan de la Creu deia a un deixeble: estàs vivint amb altres «perquè et llaurin i exercitin»¹. ■

(continuarà)

Diumenge, 16 d'agost de 2020. Núm. 560

DIUMENGE XX DEL TEMPS DE DURANT L'ANY

DÉU VOL QUE TOTS ELS HOMES SE SALVIN

Les lectures d'avui són un cant a la universalitat de la fe. «Déu vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat».

El profeta Isaïes (primera lectura) anuncia una novetat: «Deixaré entrar els estrangers a la meua muntanya sagrada». I tant rigorosa com era la normativa d'ingrés a la muntanya del temple del Senyor! Al temple de Jerusalem ningú que no fos israelita, no podia entrar més enllà de l'atri dels gentils, sota pena de mort. Però el profeta anuncia: «Tots els pobles anomenaran el meu temple casa d'oració». Efectivament tots els pobles i nacions són cridats a adreçar-se en oració al Déu veritable.

Així ho cantàvem en el salm responsorial «*Que us lloïn les nacions, Déu nostre, que us lloïn tots els pobles alhora*» (Salm 66). Però no sempre va ser comprès així. Van haver de passar molts anys, segles, per descobrir que tothom és cridat a la salvació. I que per salvar-se no cal fer-se jueu. El que cal és complir els manaments i obrar el bé. A l'evangeli d'avui, Jesús, en la seva trobada amb la cananea, en un primer moment és mostra fidel a la tradició exclusivista del poble jueu: «*Únicament he estat enviat a les ovelles perdudes del poble d'Israel*». Però davant la fe d'aquella cananea, estrangera i pagana, que retopa les paraules de Jesús afirmant que «*també els cadells mengen les engrunes que cauen de la taula dels amos*», aconseguí del Mestre aquella lloança, que prou voldríem per a nosaltres: «*Dona, quina fe que tens!*». I així es realitza el miracle: la guarició de la filla malalta.

A la segona lectura sant Pau, el gran apòstols dels gentils, és a dir

¹ *Les Cauteles*, 15.

dels no jueus, encara porta més enllà la qüestió. Ja es dona per suposat que la salvació ja no és només pel poble d'Israel. El nou Israel de Déu, l'Església, esdevé el nou poble de Déu, el poble escollit, l'hereu de les promeses. Però Pau es lamenta de la tossuderia dels jueus que no volen acceptar la fe cristiana. Per a consol nostre afirma que Déu no es fa mai enrere. I per tant implora no només la salvació de tots els convertits, sinó que intercedeix davant Déu que es compadeixi del llinatge d'Abraham i els incorpori també a la salvació que ens ve de Jesucrist.

Ara doncs, aplegats en l'assemblea dominical, agraiem el do de la fe i de la salvació. Demanem que Déu ens faci créixer en la fe. I donem-li gràcies, perquè ja no som només cadells que aprofitem les engrunes, sinó que pel Baptisme hem estat constituïts fills de Déu, que ens fa seure a la seva taula i ens alimenta amb els seus dons, sobretot amb el pa dels fills, el pa de l'eucaristia. ■

* * * * *

PREGÀRIA A LA MARE DE DÉU

*Una de les pregàries més antigues que coneixem, adreçada a la Mare de Déu, és el “**Sub tuum praesidium**” que data ja del segle IV. En l'actual Litúrgia de les Hores, és una de les antífones marianes amb les que es pot acabar l'oració diària en la pregària de Completes. És precisament aquesta oració la que ens recomana de fer el papa Francesc per implorar la intercessió de Maria en l'actual situació de pandèmia.*

Sota el vostre mantell ens emparem,
santa Mare de Déu;
escolteu les nostres pregàries
en tota necessitat
i aparteu-nos sempre dels perills.
Verge, gloriosa i beneïda.

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30. Festius: 12'00 i 18'30. Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30. Feiners: 8'30 (Celebació de la Paraula)

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 15: 12.00: Pel poble
18,30: Maria Noguer Torrent
Diumenge, 16: 12.00: Pel poble
18,30: Dolors Baburés Carrera
Dimarts, 18: 18,30: Família Figueras Xifra
Dimecres, 19: 18,30: Dolors Puntí
Dijous, 20: 18'30: Francesc Bartumeu Sanllehí
Diumenge, 23: 12.00: Pel poble

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 - 18'25. Diumenges: 11'45 - 11'55 i 18'00 - 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 - 13'00 i de 17'00 - 18'00 i a hores convingudes.

PREPAREN EL SEU CASAMENT

Pol Pelegrin Garrido i Maria Pérez de Puig

HA REBUT EL BAPTISME

Isabel Valentina Copa Fernández

MISSA FUNERAL

Dissabte, 22, a les 19,30, Funeral per Joana Terradas Claveguera

EL CULTE A LA MARE DE DÉU

«Totes les generacions em diran benaurada» (Lc 1,48). «La pietat de l'Església envers la Mare de Déu és intrínseca al culte cristià». «Maria és legítimament honorada per l'Església amb un culte especial. I, de fet, des de molt antic, la Verge Santíssima ha estat honorada amb el títol de «Mare de Déu»; els fidels es refugien sota la seva protecció i la imploren en tots els perills i necessitats.

CATECISME DE L'ESGLÉSIA CATÒLICA, n. 971